

ARTIKEL 87

Der skal indrettes kantiner på ethvert interneringssted, medmindre andre passende indretninger forefindes. Formålet hermed skal være at gøre det muligt for internerede til priser, der ikke overstiger de stedlige markedspriser, at foretage indkøb af sådanne levnedsmidler og varer til dagligt brug, som vil kunne forhøje deres personlige velbefindende og velvære, herunder sæbe og tobak.

Overskud hidrørende fra sådanne kantiner skal godskrives et velfærdsfond, der skal oprettes for hvert enkelt interneringssted og skal administreres til fordel for de der internerede personer. Det i artikel 102 omhandlede lejrudvalg er berettiget til at føre tilsyn med kantinens og det nævnte fonds administration.

Når et interneringssted nedlægges, skal velfærdsfondets beholdning overføres til velfærdsfondet ved et interneringssted for internerede af samme nationalitet, eller såfremt et sådant ikke findes, til et centralt velfærdsfond, der skal administreres til fordel for samtlige internerede, som fortsat befinder sig i tilbageholdelsesmagtens varetægt. I tilfælde af almindelig løsladelse beholder tilbageholdelsesmagten det nævnte overskud, medmindre der foreligger modstående aftale mellem de interesserede magter.

ARTIKEL 88

På alle interneringssteder, der er udsat for luftangreb eller anden krigsfare, skal der indrettes beskyttelsesrum i tilstrækkeligt antal og af en konstruktion, der sikrer fornøden beskyttelse. Under alarmer skal det tillades de internerede hurtigst muligt at søge tilflugt i sådanne beskyttelsesrum. Dette gælder dog ikke internerede, der deltager i beskyttelsen af deres kvarterer mod fornævnte farer. Enhver beskyttelsesforanstaltning, der træffes til fordel for befolkningen, skal også komme internerede til gode.

Der skal på interneringssteder tages alle behørigte forholdsregler mod brandfare.